

lighed kan acceptere Resultaterne. Naar man er enig om, hvorledes Befæstningerne i deres Helhed bør være, som de nu ere forelagte flere Gange og i Aar foreligge med enkelte Modifikationer, Modifikationer, som heldigvis ere accepterede af Udvalget, og naar man endvidere er enig om, at det er hensigtsmæssigt foreløbig at indskrænke sig til det mest Aaartrængende, bliver det, der staar tilbage, let Gjenstand for et Skjøn, og et saadant Skjøn bliver naturligvis let forskjelligt. Der har nu Udvalget skjønnet noget anderledes, end Regjeringen har skjønnet. Udvalget har ment noget skarpere at maatte accentuere Kjøbenhavns Sikkring mod Landsiden, navnlig Sjællandsiden, end Regjeringen havde gjort, men jeg kan godt acceptere ogsaa dette Standpunkt. Udvalgets Standpunkt er paa en vis Maade, kan jeg sige, mere systematisk, da det er den første Linie paa Sjællandsiden, som det gjør fuldstændigere, og jeg tænker mig, at Udvalget er kommen ind derpaa ved egentlig at forudsætte en større Standsning, naar den første Arbeidsperiode er endt, end maasse Regjeringen har tænkt sig. Det er meget muligt, at Udvalget har Ret i, at naar man først har sat dette igjennem, vil der gaa en rum Tid hen, inden man kan arbejde videre, og det er ganske vist væsentligt, at det, man faar med første Gang, er paalideligt, men jeg gaar fra mit Standpunkt ud fra, at der ikke maa forudsættes nogen synderlig Standsning, men at man maa haabe, at naar man først er kommet til at bevilge de 24 Millioner til Kjøbenhavns Landbefæstning, vil man ogsaa komme ind paa Resten og give de øvrige 8—9 Millioner, som restere. Jeg kan, som sagt, fuldstændig acceptere Standpunktet og vil indrømme, at det maasse ogsaa er korrektere. Smidlertid vil jeg dog gjøre den lille Bemærkning, at naar Udvalget i sin Betænkning synes at antyde, at det af Regjeringen oprindelig foreslaaede egentlig ikke var tilstrækkeligt til at afværge et Bombardement eller til at holde en eventuel Angriber uden for Bombardementets Grændser, kan jeg ikke indrømme det. Jeg tror, at det foreslaaede var aldeles tilstrækkeligt dertil. Jeg er overbevist om, at ingen fornuftig Fjende vilde have forsøgt at bombardere Kjøbenhavn uden at angribe den foreslaaede Befæstning, hvis den havde været der, og jeg er ligesaa overbevist om, at Fjenden heller ikke vilde have foretaget dette Angreb uden først at have overført en meget betydelig Beleiringspark. Jeg mener altsaa, at der uden det foreslaaede maatte fra Fjendens Side, hvis han vilde angribe, være et betydelig Artillerimateriel tilstede, men jeg indrømmer, at naar det re-

gelrettede Artilleriangreb kommer, vil det af Udvalget foreslaaede have betydelig større Modstandsevne end det af Regjeringen foreslaaede. Naar man i Betænkningen har villet henvise til Exempler fra Dybbøl for at stille det foreslaaede paa sin rette Plads, tror jeg egentlig at man kunde have inddragt denne Henvisning; thi efter min Mening gav det, som var foreslaaet af Regjeringen, netop det, der manglede ved Dybbøl, nemlig faste permanente Forter, til hvilke en Feltbefæstning kunde slutte sig. Der er et andet lille Punkt, jeg heller ikke kan lade uomtalt, for at undgaa, at der kommer Misforstaaelse derom. Det er den Udtalelse af Udvalget, at man har villet gjøre den Betragtning gjældende, at saaledes som Regjeringen har foreslaaet Landbefæstningen, kunde man opsætte at tage Bestemmelse om visse Punkter, navnlig om den fuldstændige Gjennemførelse af Befæstningen, hvorved der, som jeg allerede tidligere har antydet, sigtedes til Forholdene paa Nordfronten. Det, som Udvalgets Betænkning udtaler derom, er mig ikke ganske klart, og jeg skal derfor gaa let hen over det og blot sige, at naar Udvalget synes at antyde, at Regjeringen sætter Pris paa en formel Ret til med et vist Aar, nemlig 1892, at kunne stoppe op med Befæstningerne, tror jeg, at det er en Misforstaaelse, Regjeringen sætter aldeles ikke Pris paa at have en saadan formel Ret. Tanken er at gaa videre, ligesom ogsaa Udvalgets Tanke, thi i den Befæstning, Udvalget foreslaar, mangler jo dog Amager og den tilbagetrukne Linie paa Høire Fløi, men Hovedpunktet, at Udvalget foreslaar Befæstningen gjort færdig paa Høire Fløi imod Nord, kan jeg fuldstændig godt acceptere. Naar jeg ved en tidligere Leilighed henvisste til det muligvis Fordelagtige ved at udsætte at tage Bestemmelse, var det ikke, fordi jeg selv nærede Betænkning eller Frygt for, at hvad der var foreslaaet i de senere Aar ikke skulde være det Rette. Tværtimod, jeg er overbevist om, at den Form, man i de senere Aar har valgt for Nordfronten, lige fra Aarene 1878—79, passer bedst for vore Forhold. Derfor kan jeg med stor Glæde acceptere Udvalgets Ansuelser paa dette Punkt.

Jeg skal nu kun omtale ganske kort Befæstningenovre i Sjælland, som Udvalget har ladet falde som Kompensation, fordi det vilde anvende noget Mere paa Kjøbenhavns Befæstning. Udvalget og Regjeringen ere ganske enige om at tillægge Befæstningen i Sjælland en vis Betydning, saaledes at man en Gang maa komme til ogsaa der at have en Befæstning. Udvalget og Regjeringen ere ligeledes enige deri, at en saadan Befæst-